

УДК 343.3

*І. С. Курбатова**кандидат юридичних наук, старший прокурор
прокуратури м. Києва*

РОЛЬ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ В КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Організована та її складова економічна злочинність не тільки в Україні, а і у всьому світі є досить проблемне явище, яке є чи не найголовнішим випробуванням для кожної країни як самостійної, незалежної та суверенної держави. Протидія економічній злочинності є і ще довго буде пріоритетним і водночас складним завданням у діяльності правоохоронних органів не тільки України, а і багатьох країн світу. Вирішення цього завдання є можливим лише за умови належної координації діяльності різних державних органів, їх структурних підрозділів, службових осіб та приватного бізнесу.

На думку Л.А. Гарбовського економічна безпека відіграє вирішальну роль у досягненні економічного суверенітету держави, забезпеченні економічного розвитку, реалізації ефективної соціальної політики, убезпеченні суспільства від екологічних стихій, зростанні національної конкурентоспроможності в умовах міжнародної економічної взаємозалежності [1, с. 201].

На даний час нормативного визначення поняття «економічний злочин» у кримінальному законодавстві України немає, науковці використовують поняття «злочини у сфері економіки», «злочини економічної спрямованості», «економічні злочини». У науковій та навчальній літературі економічна злочинність іноді ототожнюється з «бізнес-злочинністю», «злочинністю у сфері бізнесу», «білокомірцевою злочинністю» тощо. Така невизначеність не дає можливості мати єдину думку щодо віднесення тих чи інших кримінальних правопорушень до категорії економічних злочинів і кожен науковець віддає перевагу виходячи з суб'єктивного аналізу правопорушення, що в свою чергу створює окремі незручності під час кваліфікації того чи іншого кримінального правопорушення.

Водночас необхідно відмітити, що будь-яка з названих понять не дає чіткого уявлення про предмет дослідження і досить часто в них вкладається різний за обсягом зміст. Так, наркобізнес, безсумнівно є видом бізнес-злочинності, однак вважати його різновидом економічної злочинності мабуть не вірно. Також корупційні злочини виступають елементом білокомірцевої злочинності, і часто мають тісний зв'язок з господарською діяльністю, але віднесення їх до економічної злочинності також питання спірне.

На законодавчому рівні визначення координаційної діяльності правоохоронних органів немає, правове унормування цієї діяльності наразі врегульовано Законом України «Про прокуратуру» [2], галузевим наказом Генерального прокурора України № 1/1гн «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції» від 16 січня 2013 року [3] та Положенням про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції, затвердженого спільним наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Міністерства оборони України, Державної податкової служби України, Державної митної служби України, Державної прикордонної служби України, Державної пенітенціарної служби України [4].

Варто зазначити, що наказ Генерального прокурора № 1/1гн від 16 січня 2013 року вимагає координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції вважати одним із пріоритетів у роботі прокурорів усіх рівнів. Про значущість координаційної діяльності свідчить той факт, що відповідальність за стан її організації покладається: у Генеральній прокуратурі України – на заступників Генерального прокурора згідно з розподілом службових обов'язків; у прокуратурах АР Крим, областей, міст Києва і Севастополя, міських, районних, міжрайонних, інших прирівняних до них прокуратурах – на перших керівників прокуратур (п.п. 2.1 і 2.2 наказу).

Порядок організації координаційної діяльності органів прокуратури з суб'єктами протидії злочинності, відповідно до п.2 ст. 25 Закону України «Про прокуратуру», покладено на Положення з координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції [4].

Однозначного визначення координаційної діяльності немає. Так, О.В. Червякова розглядає координацію як процес налагодження зв'язків і фактичної взаємодії між структурними підрозділами, розподілу діяльності правоохоронних органів, приведення окремих елементів організації в таке сполучення, яке б дало змогу найбільш ефективно і оперативно досягти поставленої мети [5, с. 9].

Слушною з цього приводу є думка Л. Прінь, яка вважає, що під координацією діяльності правоохоронних органів слід розуміти спрямовану на зміцнення законності та правопорядку спільну

розробку та практичну реалізацію узгоджених заходів щодо своєчасного виявлення, розкриття, припинення та попередження кримінальних правопорушень, усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню [6, с. 28].

Іноземні науковці концептуально визначають координацію як свідому діяльність, спрямовану на поєднання та синхронізацію розрізаних зусиль таким чином, щоб вони перебували у гармонії при досягненні організацією своїх намірів [7, с. 126]. Взагалі ж етимологічне значення поняття «координація» перекладається як «узгодження».

Як зазначає Зінуров Р.Н., вчені з НДІ проблем зміцнення законності правопорядку при Генеральній прокуратурі Російської Федерації дають своє визначення координаційної діяльності прокуратури. На їх думку, координація діяльності правоохоронних органів – це узгодження дій правоохоронних органів щодо цілей, часу, місця проведення, виконавців і програм, з урахуванням компетенції кожного з цих органів [8, с. 32].

Слушною є думка Маляренка В.Т., що характерною особливістю координації управління правоохоронними органами є те, що під час її здійснення формують конкретні цілі, що коригують чи підтримують внутрішні та зовнішні фактори впливу щодо забезпечення узгоджувальних дій правоохоронних органів по виявленні та боротьбі зі злочинністю, створюють ситуацію, за якої досить часто потрібно самостійно приймати оперативні рішення. Координацію визначають як необхідна складова усіх процесів управління, що охоплює значний спектр діяльності щодо реалізації цілей управління. За характером координація має бути самостійним засобом організації управління та застосовуватися для забезпечення узгодження функціонування автономних підрозділів різних правоохоронних органів, що мають спільну мету [9, с. 52].

Як зазначає Н. Водько, координація не означає підпорядкування одних органів іншим, це саме узгодження дій з тим, щоб кожен орган в межах своїх повноважень і завдань, властивими йому методами і засобами, вирішуючи загальну задачу, здійснював ефективну боротьбу з злочинними проявами. На думку науковця необґрунтованим є те, що координація як управлінська категорія передбачає обов'язкову наявність владних повноважень координатора щодо взаємодіючих, не підпорядкованих один одному структур [10].

Щодо координаційних функцій прокуратури то прокуратура України – це єдина централізована система державних органів предметом уваги якої є не відомчі інтереси, а захист прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави на основі верховенства права та законності. Саме цим визначається зміст основних цілей і

завдань функціонування прокурорської системи, в тому числі у сфері виявлення, протидії та попередження злочинності та корупції. Адже прокурори координують дії саме тих правоохоронних органів, для яких виявлення, протидія та попередження злочинності є пріоритетним та повсякденним завданням.

Включення до сфери діяльності прокуратури функції координації прокурором діяльності правоохоронних органів, безумовно, необхідний крок, враховуючи високий потенціал консолідації їхніх зусиль у боротьбі з найнебезпечнішими формами посягань на ці інтереси – кримінальними правопорушеннями [11, с. 27].

На нашу думку досить успішним є монографічне дослідження В.Т. Білоуса «Координація боротьби з економічною злочинністю». У ньому автор на основі аналізу значного за обсягом емпіричного матеріалу, свого досвіду практичної діяльності, доволі успішно вирішив на теоретичному рівні значний пласт проблем, накопичених практикою спільної діяльності правоохоронних органів у сфері протидії економічній злочинності [12].

У широкому розумінні метою координації запобігання економічній злочинності є бажаний, можливий та необхідний, з погляду суспільства й держави, результат діяльності правоохоронної системи та її спроможність нейтралізувати, блокувати, мінімізувати дію причин та умов, які сприяють учиненню таких кримінальних правопорушень.

У вузькому розумінні головна мета координації запобігання економічній злочинності – це сприяння функціонуванню відповідної правоохоронної системи, практиці спільних, узгоджених дій різноманітних суб'єктів у межах наданих повноважень. Це поняття, на відміну від попереднього, передбачає суто управлінський аспект діяльності з координації запобігання економічній злочинності на різних рівнях.

Водночас необхідно відмітити, що правоохоронна система достатньо динамічна, вона постійно розвивається і вдосконалюється, формує нові структурні елементи та ліквідує вже непотрібні, які втратили функціональне значення.

На думку Нора В.Т. до завдань координації слід віднести:

1) об'єднання зусиль та активізація роботи правоохоронних органів у сфері боротьби зі злочинністю;

2) усунення дублювання і паралелізму в роботі правоохоронних органів;

3) розробка і здійснення правоохоронними органами узгоджених заходів щодо своєчасного виявлення, розкриття, розслідування та припинення злочинів і корупційних діянь, усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню тощо [13, с. 169].

Водночас, у Положенні «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією» виділено наступні завдання:

1) визначення основних напрямів запобігання і протидії злочинності та корупції на основі аналізу їх структури, динаміки та прогнозування тенденцій розвитку цих негативних явищ;

2) розробка, узгодження і виконання спільних заходів, спрямованих на своєчасне виявлення, розкриття, припинення та попередження злочинних і корупційних проявів, усунення причин та умов, що їм сприяли;

3) підготовка пропозицій з удосконалення законодавства, спрямованих на підвищення ефективності правоохоронної діяльності, протидії злочинності та корупції [4].

На нашу думку, координація здійснюється на основі:

1) результатів аналізу зібраної всіма правоохоронними органами інформації про стан, структуру, динаміку кримінальних правопорушень, про обставини, які сприяють злочинним проявам, а також про результативність заходів протидії ним;

2) даних статистичного і оперативного обліків (у тому числі про стан розкриття кримінальних правопорушень, термінах досудового розслідування тощо);

3) додаткових відомостей, якими володіють інші державні органи та недержавні організації.

У координації важливу роль відіграють принципи, що виступають її підґрунтям, та мають суттєве значення. Тут принципи повинні виступати, з одного боку, як база інтеграції зусиль усіх координованих органів, а з іншого – не бути гальмом на шляху використання можливостей, не виступати засобом невиправданого стримування кожного із цих органів, дозволяти їм у повному об'ємі реалізувати той правозахисний потенціал, котрим вони володіють, проводити лінію взаємовідносин між координованими органами, яка б унеможливила обмеження їх самостійності або ж перекладання обов'язків одних органів на інші [13, с. 172].

Термін «принцип» має латинське коріння, що в перекладі означає «основа» або «початок» чогось. На думку В. І. Малюги, принципи – це керівні, фундаментальні ідеї, основні правила поведінки, центральні поняття, основа системи, що відображають як об'єктивні, так і суб'єктивні начала [14, с. 67]. В свою чергу М. І. Мичко зазначає, що принципи утворюють каркас, який слугує опорою для всіх конкретних правових актів, що регулюють організацію і діяльність державного інституту в цілому або окремих його ланок [15, с. 45]. Водночас Т.М. Добровольська зазначає, що стосовно діяльності прокуратури принципи – це найбільш загальні, вихідні положення, що розкривають сутність і направленість цієї діяль-

ності, із яких, в свою чергу, випливає положення більш окремого характеру [16]. Отже, у розумінні більшості дослідників, принципи слугують першоосновою, фундаментом правового регулювання у певній сфері, в нашому випадку – координаційної діяльності прокуратури.

Разом з тим, значення принципів координаційної діяльності зазначеним не обмежуються, оскільки, на думку окремих дослідників, вони також мають важливе функціональне призначення. Так, П. М. Каркач зазначає, що під принципами координації слід розуміти загальні керівні положення або засоби, що визначають повноваження суб'єктів координації, і є гарантією її здійснення [17, с. 286]. Д. В. Суходубов розглядає ці принципи також як правові засоби здійснення координації, і визнає, що вони є загальними керівними положеннями координації діяльності правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю і обов'язковими для всіх учасників координації [18, с. 58]. Враховуючи зазначене, можна зробити висновок, що принципи координаційної діяльності не лише розкривають її сутність і значення, а й слугують досягненню завдань координаційної діяльності, безпосередньо втілюючись у кожній із форм координації.

Принципи організаційного забезпечення координації діяльності правоохоронних органів, з одного боку, повною мірою відповідають принципам верховенства закону та гласності, дотримання самостійності та організаційної невідомості різних правоохоронних органів. З іншого – дозволяють розробляти і здійснювати заходи, спрямовані на досягнення єдиного завдання з виявлення, розкриття та припинення кримінальних правопорушень, усунення причин та умов, що сприяють їх вчиненню, під персональну відповідальність керівників правоохоронних органів.

Основними принципами координації, визначеними у п. 3 Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції є:

- законність;
- рівність суб'єктів координаційної діяльності у визначенні проблемних питань щодо запобігання і протидії злочинності та корупції, розробленні пропозицій стосовно заходів, спрямованих на їх подолання;
- самостійність кожного правоохоронного органу при реалізації узгоджених рішень;
- відповідальність керівників правоохоронних органів у межах їх компетенції за якісне і своєчасне виконання узгоджених заходів;
- гласність щодо проведення координаційних заходів, висвітлення результатів проведеної роботи у засобах масової інформації в межах, які не суперечать вимогам законодавства про захист прав, свобод людини і громадянина, державної та іншої таємниці.

Водночас, на нашу думку, Положення не враховує вимоги сьогодення. Інтеграція України до європейської спільноти зумовлює певні особливості здійснення правосуддя в кримінальному провадженні. Так, в Конституції України та КПК України першочерговим принципом зазначено верховенство права. І це не випадково. Вимоги Конституції України полягають у тому, що суд чи будь-який державний орган не повинен застосовувати положення правового акта, у тому числі закону, якщо його застосування посягає на гарантовані Конституцією України права і свободи людини і громадянина. Однією з гарантій реалізації принципу верховенства права є закріплення в нормативно-правових актах чітких правил і процедур здійснення кримінального провадження. Недодержання процесуальної форми діяльності у кримінальному судочинстві передбачає негативні наслідки для посадових осіб-представників держави і обумовлює застосування санкцій відновлювального характеру.

Таким чином, вказані принципи є взаємозалежними, оскільки координаційна діяльність прокуратури може бути визнана ефективною лише за умови додержання її принципів, і навпаки – потреба у визначенні й додержанні принципів зумовлена необхідністю швидкого і повного забезпечення завдань координації, тобто її ефективного здійснення. На думку В.С. Бабкової координаційна діяльність прокуратури у сфері виявлення та протидії злочинності та корупції базується на цілісній системі взаємопов'язаних та взаємоузгоджених принципів, що визначають її сутність і значення, допомагають подолати прогалини нормативного врегулювання і забезпечують її ефективність [19].

Координаційна діяльність правоохоронних органів здійснюється в різних формах. Вибір конкретних форм координації визначається її учасниками з урахуванням завдань і повноважень кожного з них. За роки здійснення прокуратурою координації дій правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю набуто значного досвіду, напрацьовано різні її форми, які допомагають об'єднати зусилля правоохоронних органів [20, с. 305].

Ефективність взаємодії багато в чому залежить від обрання форми взаємодії (координації), її відповідності законодавчим нормам та відомчим нормативно-правовим актам з урахуванням рекомендацій кримінальної процесуальної та криміналістичної теорії і практики. Такі форми координації передбачені у вище названому Положенні, до них належать:

- проведення координаційних нарад керівників правоохоронних органів;
- проведення спільних засідань колегій правоохоронних органів;

- проведення міжвідомчих нарад за участю керівників правоохоронних органів, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування;

- видання спільних наказів, вказівок, інформаційних листів та інших документів організаційного та методичного характеру;

- обмін інформацією з питань стану злочинності та корупції;

- розробка і здійснення узгоджених заходів з метою виявлення, припинення та профілактики злочинів і корупційних діянь, а також усунення причин та умов, що сприяли їх вчиненню;

- спільні виїзди до регіонів для проведення узгоджених заходів, перевірок і надання допомоги правоохоронним органам на місцях;

- вивчення позитивного досвіду з питань запобігання і протидії злочинності та корупції, впровадження його в практичну діяльність правоохоронних органів;

- утворення спільних слідчо-оперативних груп для розкриття і розслідування окремих тяжких та особливо тяжких злочинів;

- взаємне використання можливостей правоохоронних органів для підготовки і навчання кадрів, підвищення їх кваліфікації; проведення спільних семінарів, конференцій та інших навчально-практичних заходів;

- розробка пропозицій з питань удосконалення правового регулювання запобігання і протидії злочинності та корупції;

- спільне ініціювання та проведення наукових досліджень у сфері боротьби із злочинністю та корупцією [4].

Найбільш поширеною формою координаційної діяльності є проведення спільних координаційних нарад керівників правоохоронних органів. Вони присвячуються головним чином обговоренню підсумків роботи правоохоронних органів з виявлення та протидії злочинності за певний період – квартал, півріччя, рік. На міжвідомчу нараду може бути винесено обговорення стану боротьби з певною категорією кримінальних правопорушень: умисними вбивствами, розбійними нападами, тяжкими економічними злочинами, злочинами неповнолітніх. На ці наради запрошуються працівники правоохоронних органів, від яких залежить вирішення обговорюваних проблем, представники державних органів і громадських організацій, в обов'язки яких входить турбота про дотримання законності та правопорядку, вчені-юристи. Якщо міжвідомча нарада проводиться в районі або місті і обговорюються проблеми, що носять загальний характер, на нього запрошуються працівники прокуратури, суду, юстиції, а також керівники оперативних підрозділів правоохоронних органів. Міжвідомча нарада може бути проведена за участю лише зацікавлених у вирішенні того чи іншого питання правоохоронних органів.

На основі нарад організується більшість спільних заходів, обговорюються актуальні питання протидії злочинності, а також узгоджуються заходи щодо забезпечення об'єднаних дій для досягнення спільної мети та вирішення поставлених завдань. Учасниками координаційної наради є прокурор (він же голова наради) та перші керівники відповідних правоохоронних органів. Прокурор визначає місце і час проведення наради, узгоджує з іншими керівниками правоохоронних органів коло питань, які виносяться на її розгляд; організовує підготовку проектів документів, що приймаються за підсумками роботи наради, визначає разом з іншими керівниками коло учасників координаційної наради, керує роботою і підводить підсумки наради [20, с. 307].

Вибір найбільш значущих напрямків координаційної діяльності, на наш погляд, можна було б назвати принципом пріоритету в координаційній діяльності. Беручи до уваги вплив видів злочинності на криміногенну обстановку в регіоні, принцип пріоритету в координаційній діяльності – це спільне визначення учасниками координаційної діяльності тих проявів і видів злочинності, які найбільш актуальні для даної території і вимагають першочергових, невідкладних і узгоджених заходів.

На думку Михайленка О.Р. керівна роль прокурів в координації діяльності по боротьбі зі злочинністю зовсім не означає втручання їх в організацію роботи правоохоронних органів, що діють незалежно, в тому числі і від органів прокуратури [21, с. 206-207].

Отже, інститут координації діяльності правоохоронних органів з виявлення та протидії злочинності є самостійним, організаційно-правовим елементом, спрямованим на забезпечення узгодженого функціонування автономних цілеспрямованих систем для виконання визначених державою завдань. Координація діяльності правоохоронних органів допомагає усувати неузгодженість дій і паралелізм у роботі, створювати в необхідних випадках концентрацію сил, здійснювати протидію єдиним фронтом, знаходячи правильне поєднання методів переконання і примусу, виховання і покарання.

Література

1. Гарбовський Л.А. Протидія легалізації (відмиранню) доходів, одержаних злочинним шляхом, як складова забезпечення економічної безпеки України // Л.А. Гарбовський, Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика). Вип. 1–2 (10–11), – Ірпінь; 2018, С. 200–205.
2. Про прокуратуру: Закон України № 1697-VII від 14.10.2014 р. [Електронний ресурс] / Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1789-12>.
3. Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції: Наказ Ге-

нерального прокурора України від 16.01.2013 № 1/1гн. [Електрон. ресурс] / Сайт Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id=94102.

4. Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією: Положення затверджене спільним наказом Генерального прокурора України та керівників правоохоронних органів від 26.04.2012р. № 43/375/166/353/284/241/290/256. [Електронний ресурс] / Сайт ВРУ – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0043900-12>.

5. Червякова О. В. Організаційно-правові аспекти управління вищим навчальним закладом МВС України: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Національний університет внутрішніх справ України. – Х., 2002. – 16 с.

6. Прінь Л. Організація координаційної діяльності правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю / Л. Прінь // Прокуратура. Людина. Держава. – 2005. – № 1. – С. 27–33.

7. Haimann T., Scott W.G. Management in the Modern Organization, 2 nd. Boston, Mass: Houghton – Mirlin, 1974. – С. 126.

8. Зинуров Р. Н. Концептуальные основы и научно-практические проблемы координации деятельности правоохранительных органов по борьбе с преступностью (Тенденции и закономерности): дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.11 / Рафаил Нариманович Зинуров. – Уфа, 2003. – 351 с.

9. Маляренко В. Т. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: Підручник / В. Т. Маляренко. – К.: Юринком Інтер, 2007. – 376 с.

10. Водько Н. Разграничить компетенцию правоохранительных ведомств. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://base.garant.ru/3460038/>

11. Козьяков І. М. Координація протидії злочинності та корупції в системі функціональної діяльності прокуратури / І. М. Козьяков // Митна справа. – 2013. № 5(89). – С. 23–28.

12. Білоус В. Т. Координація боротьби з економічною злочинністю: Монографія. – Ірпінь, Академія державної податкової служби України, 2002. – 449 с.

13. Нор В. Т. Прокурорський нагляд в Україні / В. Т. Нор. – Львів, 2002. – 265 с.

14. Малюга В. І. Принципи організації та діяльності прокуратури України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / В. І. Малюга. – К., 2002. – 205 с.

15. Мичко М. І. Функції та організаційний устрій прокуратури / М. І. Мичко. – Донецьк : Донеччина, 2001. – 232 с.

16. Добровольская Т. Н. Принципы деятельности советской прокуратуры. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.twirpx.com/file/1555023/>

17. Каркач П. М. Організація роботи прокуратури міста, району: метод. посіб. з організації роботи в міських, районних прокуратурах / П. М. Каркач. – Х. : Право, 2008. – 352 с.

18. Суходубов Д. В. Координаційна діяльність прокуратури щодо боротьби зі злочинністю: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.10 / Д. В. Суходубов. – Х., 2012. – 215 с.

19. Бабкова В. С. Принципи координаційної діяльності прокуратури у сфері протидії злочинності та корупції. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://nauka.jur-academy.kharkov.ua/download/el_zbirnik/1.2013/Babkova.pdf.

20. Курочка М. Й. Прокурорський нагляд в Україні: Підручник / М. Й. Курочка, П. М. Каркач / За ред. проф. Е. О. Дідоренка. – Луганськ, 2004. – 424 с.

21. Михайленко О.Р. Прокуратура України: підручник / О.Р. Михайленко. – К.: Юрінком Інтер, 2011. – 336 с.

Анотація

Курбатова І. С. Роль органів прокуратури України в координації діяльності правоохоронних органів щодо протидії економічній злочинності. – Стаття.

У статті проаналізовано координуючу роль органів прокуратури в діяльності правоохоронних органів на які покладено обов'язок протидії економічній злочинності. Основна мета роботи полягає в аналізі нормативно-правової бази яка унормовує координуючу роль органів прокуратури в діяльності правоохоронних органів. Сформульовано, що однозначного визначення координаційної діяльності немає, досліджено думки українських та іноземних науковців з цього приводу. Крім того значна увага приділена аналізу принципів на яких базується координаційна діяльність органів прокуратури та дійшли висновку.

Ключові слова: органи прокуратури, економічна злочинність, координація, принципи координації, форми координації.

Аннотация

Курбатова И. С. Роль органов прокуратуры Украины в координации деятельности правоохранительных органов по противодействию экономической преступности. – Статья.

В статье проанализированы координирующую роль органов прокуратуры в деятельности правоохранительных органов на которые возложена обязанность противодействия экономической преступности. Основ-

ная цель работы заключается в анализе нормативно-правовой базы которая нормирует координирующую роль органов прокуратуры в деятельности правоохранительных органов. Сформулировано, что однозначного определения координационной деятельности нет, исследованы мнения украинских и зарубежных ученых по этому поводу. Кроме того значительное внимание уделено анализу принципов на которых базируется координационная деятельность органов и пришли к выводу.

Ключевые слова: органы прокуратуры, экономическая преступность, координация, принципы координации, формы координации.

Summary

Kurbatova I. S. Role of the Prosecutor's Office of Ukraine in coordinating the activities of law enforcement agencies in combating economic crime. – Article.

The article analyzes the coordinating role of the prosecutor's office in the activity of law enforcement bodies, which is obliged to combat economic crime. The main purpose of the work is to analyze the regulatory framework that unmasks the coordinating role of the prosecutor's office in the activities of law enforcement agencies. It is formulated that there is no unambiguous definition of coordination activity, the opinions of Ukrainian and foreign scholars on this subject are researched. In addition, considerable attention is paid to the analysis of the principles on which the coordination of activities of the prosecutor's office is based and came to a conclusion.

Key words: prosecutor's offices, economic crime, coordination, principles of coordination, forms of coordination.